Квітка з іменем Жертва

Був 1961 рік… Наша церква була переповнена нареченими, які урочисто стояли пліч-о-пліч, тримаючи в руках букети. А за воротами церкви зібралися розгнівані батьки. Крізь вікна було чутно вигуки: «Я категорично проти цього весілля! Негайно припиніть! Як ти можеш вважати це справжнім шлюбом?». Люди в натовпі заряджали один одного своїм обуренням. «Той пан Мун забрав мою доньку, щоб отак одружити її! Я ніколи не дам своєї згоди — відпусти її звідти!». Хтось навіть перекинув вугільний попіл через ворота, забруднивши весільну сукню однієї з прекрасних наречених.

Коли Церква об’єднання провела свою першу велику церемонію одруження, багато людей по всій Кореї виступили з протестом. Батьки, які були проти весілля, перетворили околиці нашої церкви, де мали б вітати молодят, на якусь оселю демонів. Важко описати словами силу, з якою на нас тоді нападали і як очорняли. Проте ми пережили цей біль і обійняли тих, хто нам протистояв. Понад пів століття ми вже проводимо те, що називаємо церемонією Благословення, благословляючи на шлюб сотні тисяч пар усіх рас, країн і релігій в усьому світі. Це засвідчує факт, що церемонія Благословення є виявом Божої любові й істини.

Церемонія Благословення на шлюб, яку проводять Істинні Батьки, — це таїнство, засноване на щирій посвяті. Це обряд істинної любові, а істинна любов уособлює жертовність. Якось один поет сказав: «Любов — це біль зречення себе». Неможливо істинно любити, не пожертвувавши собою. Чоловік народжений для жінки, а жінка — для чоловіка. Природно і з радістю ми повинні жертвувати собою заради коханої людини. Наші міжкультурні шлюби є очевидним доказом цього.

Уявімо, що ви закінчили відомий університет і маєте гарну роботу. Замисліться, що людина, яка потенційно стане вашим подружжям, належить до іншої раси, а її сім’я живе в протилежній частині світу. Чи

готові ви піти на таке? Якщо людям поставити таке питання, то більшість людей завагається. Наші члени церкви, навпаки, дадуть миттєву відповідь: «Так, я готова (-ий). І буду вдячна (-ий), бо це потрібно задля досягнення високої мети».

Рух об’єднання вчить, що міжкультурні, міжрасові сім’ї є ключем до миру у всьому світі. За життя мого чоловіка більшість наших членів церкви просили укласти їхній шлюб, бо прагнули цілковито присвятити своє життя Богові. Багато з них (якщо не більшість) усвідомлювали, що це означає повністю присвятити своє життя комусь, хто зовсім не схожий на них, хто може не говорити їхньою мовою чи не знати їхньої культури. Вони хотіли, щоб їхній шлюб опирався на Бога, Істинних Батьків та принципи миру. Наші наречені щиро просили, щоб усе було саме так, однак їхні батьки іноді відчайдушно чинили цьому опір. Тисячі корейсько-японських пар зіткнулися з найбільшими труднощами у відносинах зі своїми батьками.

Один батько з Кореї від імені багатьох інших якось написав моєму чоловікові: «Коли я згадую, через що ми пройшли під час колоніального панування Японії, моя кров закипає. Я не міг навіть уявити, що мій син одружиться з донькою ворожого народу! Я ніколи не прийму у свою сім’ю японську невістку. Ніколи!». Чимало батьків японських наречених відчували те саме.

Ісус сказав: «Любіть ворога свого». І більшість погоджується, що єдиний шлях до миру у світі — це любов до ворогів. Проте багатьом із нас нелегко втілити слова Ісуса в дії. Деякі наречені брали участь у цих спільних весільних церемоніях, зціпивши зуби. Їхній шлях аж ніяк не був спокійним: спершу — коли готувалися до шлюбу, а потім — у перші роки спільного подружнього життя. Вони присвятили себе життю заради вищої мети, зосередженої на Богові. Саме це додало їм сил оминути страшну історію, що лежить в основі стосунків цих двох народів, які ворогували. Досягнувши порозуміння і зцілившись біль один одного, вони розвіяли цю історичну гіркоту.

Восени 2018 року ми провели «Мітинг надії» у Всесвітньому центрі миру Чонгшім — арені на 20 000 місць, що розташована в нашому центрі Хьоджон у районі Чонвон, що на схід від Сеула. Коли наші члени церкви ділилися своїм досвідом, Кейко Кобаяші — японська дружина, яка живе разом із чоловіком-корейцем у корейській провінції Південна Чолла — вийшла на трибуну, щоби поділитися тим, що в неї на душі.

Вона розповіла, що 1998 року, живучи в комфортних умовах і працюючи державним службовцем в Японії, подала заявку на підбір пари. Після того, як їй обрали пару і дали благословення, Кейко одружилася з корейським чоловіком. Вона переїхала до Кореї, сподіваючись, що їхня молода сім’я житиме щасливо. Однак надії на щастя було зруйновано, коли з'ясувалося, що її чоловік хворіє на епілепсію. Зазвичай він був спокійним, однак у стресових ситуаціях траплялися епілептичні припадки, внаслідок яких він став млявим і геть збайдужів до життя. Ніщо не дарувало йому натхнення.

Кейко серйозно замислилася над розірванням шлюбу і поверненням до Японії. Але перед тим, як остаточно вирішити, вона заспокоїлась і поїхала в наш навчальний центр «Чонпхьон», щоби присвятити тиждень молитві і служінню. Вона вже неодноразово відвідувала центр і брала участь у семінарах разом із сотнями членів церкви з Кореї, Японії та всього світу. Кілька днів, сподіваючись тільки на Бога, вона молилася і прислухалася до Небес. Почувши її молитву, Бог відповів: «Моя люба дочко! Так само, як я люблю тебе, як свою дочку, я люблю і твого чоловіка, як свого сина. Чи не могла б ти опікуватися моїм бідним самотнім сином, слабким тілом, замість мене?».

Почувши це, вона розплакалася від розкаяння, щиро просячи в Бога пробачення. Повернувшись додому, вона відкрила свою душу чоловікові і навчилася любити його. Невдовзі Бог нагородив їх, подарувавши прекрасного сина, а з чоловіком почали відбуватися дивні зміни: стан здоров’я покращився, він зміг влаштуватися на роботу, і все в сім’ї у них налагодилось. Нині вони щасливо живуть, виховуючи п’ятьох синів і дочок. Цією історією Кейко Кобаяші поділилася з присутніми.

Кілька днів після того я скликала в «Чонпхьон» понад 4000 японських дружин корейських чоловіків, які з’їхалися сюди з усіх куточків Кореї. Тим, у кого того дня був день народження, пощастило отримати від мене маленькі подарунки. Я запитала, чи отримували вони коли-небудь на день народження подарунки від своїх чоловіків. Більшість із них відповіли, що навіть не святкували дні народження, бо були надто заклопотані важкою працею, щоби заробити на життя в сільській місцевості. Однак жодна жінка не висловила невдоволення з цього приводу. Вони сказали, що присвятили своє життя Божій волі, і зв’язок з Істинними Батьками сповнює їх силою, коли доводиться долати труднощі.

Я ціную цих жінок ще більше, тому що вони витримали і пожертвували собою, представляючи свою націю. 2019 року вони приїхали в Сеул, аби вшанувати дух Ю Гван Сун — вісімнадцятирічної дівчини, яка 1920 року віддала своє життя як мучениця на знак протесту проти японської окупації Кореї. Наші японські сестри, вбравшись у кімоно, зібралися на молитву за цю молоду жінку-мученицю, яка загинула за незалежність Кореї, й попросили прощення від імені Японії.

Щастя дається нам не тоді, коли в нас усе є. Воно навідується до нас загадково, коли ми, здавалося б, уже все втратили, але ще відчуваємо вдячність. Коли жінка одружується з чоловіком з інвалідністю або з тим, в кого інша релігійна традиція, чи з кимось з іншої расової меншини, саме тоді Бог може творити чудеса. Істинна любов більша за історичні розбіжності, що виникли внаслідок гріха, і дозволяє щастю та небесній удачі зайти в дім. Обряд Благословення ставить істинну любов вище за зовнішній вигляд чи соціальний статус. Людина, котра розвиває істинний характер і доброзичливе серце, стане гарним чоловіком або дружиною. Ваше життя набуває цінності, коли ви, зустрівши таку людину, подаруєте їй усю свою любов.

Церемонія Благословення руху Церкви об’єднання — це найсвятіша і найцінніша подія в історії людства. Чому? Бо благословення передає духовну реальність Небесного Батька, дозволяючи чоловікові та жінці

втілити цю реальність, коли вони стануть однією плоттю. Це справжня шлюбна вечеря Агнця, про яку йдеться в Біблії. Наші великі церемонії Благословення збирають десятки тисяч пар, та були й такі, що налічували лише три-чотири, а інколи ми з чоловіком благословляли всього одну пару. Тисячі наших благословенних центральних сімей, представляючи нас у Кореї та всьому світі, також проводили церемонії Благословення.

Мільйони пар отримали Благословення. У кожній країні ви знайдете ці благословенні сім’ї, в яких, наприклад, наречений — із Кореї, а наречена — японка; наречений зі США, а наречена — німка; наречений із Сенегалу, а наречена — філіппінка. Усі ці сім’ї живуть у щасті, долаючи відмінності в мові та способі життя. Основою для цього є обітниця, яку вони дають під час церемонії Благословення, що чоловік і дружина ділитимуться істинною любов’ю і житимуть згідно з Божою волею.

Revision #2
Created 2022-10-16 19:57:49 UTC by andres
Updated 2022-11-03 15:48:27 UTC by andres